

வள்ளலார் தரும் கடவுள் விளக்கம்.

இந்த உலகத்தில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் ஜாதி,மதம், சமயம் என்ற பிளவுகளில் சிக்குண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.ஒவ்வொரு சமயத்தைச் சார்ந்தவரும் தமக்கென ஒன்றோ பலவோ தெய்வங்களை வைத்துக் கொண்டு அவற்றைப் போற்றி வணங்கி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தான் சார்ந்துள்ள சமயத் தெய்வம்தான் உயர்ந்தது என்றும் மற்ற சமயத் தெய்வங்கள் அனைத்தும் மிக மிகத் தாழ்ந்தவை என்றுமட்டுமல்ல அவைகள் எல்லாம் இல்லவே இல்லை என்றும் பேசி வருகிறார்கள். இந்து சமயத் தெய்வங்களை மற்ற சமயத்தார் வணங்குவதில்லை. அதேபோல் மற்ற சமயத் தெய்வங்களை இந்துக்களும் வணங்குவதில்லை.கடவுளைப் பற்றிய உண்மையை அறிய ஆவல்..இறைவனைப் பற்றி வள்ளலார் என்னதான் சொல்கிறார் என்று பார்ப்போமா

இறைவன் ஒருவனே என்றும் ,பலப் பல தெய்வங்களைச் சிந்தனை செய்வோர் அறிவு விளக்கம் இல்லாதவர்கள் என்றும் வள்ளலார் கூறுகிறார்.

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வோரும் சேர்க்கதி பல பல செப்புகின்றோரும்

பொய் வந்த கலை பல புகன்றிடுவோரும் பொய்ச்சமயாதியை மெச்சுகின்றோரும்

மெய் வந்த திருவருள் விளக்கம் ஒன்றில்லார். மேல் விளைவு அறிகிலர் வீண் கழிக்கின்றார்.

எய் வந்த துன்பு ஒழித்து அவர்க்கு அறிவருள்வீர் எனைப் பள்ளி எழுப்பி
மெய் இன்பம் தந்தீரே.

இந்த உடம்பில் உயிர் எப்படி ஒன்றுதான் இருக்கமுடியுமோ அப்படி இந்த
உலகத்தில் இறைவனும் ஒருவன்தான் இருக்கமுடியும். இதை உணராமல்
இருவர் என்றும், மூவர் என்றும், ஐவர்கள் என்றும் கூறுவது இந்த
உடம்பிலும் உயிர் இரண்டு மூன்று எனலாமே என்கிறார்.

உருவராகியும் அருவினராயும் உரு அருவினராயும்
ஒருவரே உளார் கடவுள் கண்டறிமினோ உலகுளீர் உணர்வின்றி
இருவராம் என்றும் மூவரேயாம் என்றும் இயலும் ஐவர்கள் என்றும்
எருவராய் உரைத்து உழல்வதென் உடற்குயிர் இரண்டு மூன்று எனலாமே

இறைவனை அந்தி வண்ணன் என்றும், படிக வண்ணன் என்றும், ஒளி
வடிவன் என்றும், இல்லை இல்லை அவன் அருவமானவன் என்றும் பலர்
பேசுகிறார்களே. அதுபற்றி வள்ளலார் என்ன கூறுகிறார்.

ஏய்ப் பந்தி வண்ணர் என்றும் படிக வண்ணர் என்றும் இணையில் ஒளி

உருவர் என்றும் இயல் அருவர் என்றும்

வாய்ப்பந்தல் இடுவதன்றி உண்மை சொலவல்லார் மண்ணிடத்தும்

விண்ணிடத்தும் மற்றிடத்தும் இலையே
காய்ப்பந்த மரம் என்று கண்டு சொல்வதன்றிக் காய்த்த வண்ணம் பூத்த
வண்ணம் கண்டு கொளமாட்டாத்
தாய்ப்பந்த உணர் உடையேன் யானோ சிற்சபையில் தனி முதல்வர்
திரு வண்ணம் சாற்றவல்லேன் தோழி

இறைவனைப் பற்றிய இந்த விளக்கங்கள் எல்லாம் வெறும் வாய்ப்
பந்தலே என்கிறார் வள்ளலார். அந்தி வண்ணன் , படிக வண்ணன் என்றது
உருவ வழிபாடு , இறைவன் ஒளி வடிவமானவன் என்பதும் , அவன்
அருவமானவன் என்பதும் கூட வாய்ப் பந்தல் தான் என்கிறார்.

ஒரு சிலர் காற்றே கடவுள் என்கின்றனர். வேறு சிலர் இறைவன் கனல்
உருவானவன் என்கின்றனர். அதையும் வள்ளலார் தவறு என்கிறார்.

காற்றிருவோ கனல் உருவோ கடவுள் உரு என்பார்.

காற்றிருவும் கனலுருவும் கண்டுரைப்பீர் என்றால்
வேற்றிருவே புகல்வர் அதை வேறொன்றால் மறுத்தால் விழித்து
விழித்து எம்போல்வார் மிகவும் மருள்கின்றார்.

தோற்றும் அந்த தத்துவமும் தோற்றாத தத்துவமும்

துரிசாக அவை கடந்த சுக சொருபமாகி
மாற்ற மன உணர்வு செல்லாத் தலத்தாடும் பெருமான்
வடிவுரைக்க வல்லவரார் வழுத்தாய் என் தோழி

இறைவனைப்பற்றி இதுவரை வந்த அத்தனை விளக்கங்களும்
கற்பனையே தவிர உண்மை அல்ல. ஆங்காங்கே தோன்றிய சமயத்
தலைவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியவாறு இறைவனுக்குப் பெயர்
சூட்டினார்கள். பின்பு வந்தவர்கள் அவை உண்மை என்று
நம்பிவிட்டார்கள். இறைவனை இதுதான் என்றும் அதுதான் என்றும்
நம்மால் சுட்டிக் காட்ட முடியாது அதனால் சும்மா இருப்பதுவே நல்லது
என்கிறார் வள்ளலார்

பொது என்றும் பொதுவில் நடம் புரியா நின்ற பூரண

சிற்சிவம் என்றும் போதானந்த

மது என்றும் பிரமம் என்றும் பரமம் என்றும் வகுக்கின்றோர்

வகுத்திடுக அதுதான் என்றும்

இது என்றும் சுட்ட வொண்ணாது அதனால் சும்மா

இருப்பதுவே துணிவு எனக்கொண்டு இருக்கின்றோரை

விது என்ற தண்ணளியால் கலந்துகொண்டு விளங்குகின்ற

பெருவெளியே விமலத்தேவே .(மகா தேவமாலை)

.

பரமம் என்றோ பிரமம் என்றோ யார் வேண்டுமானாலும் என்ன பெயர்
வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளட்டும் அதுதான் என்றும்
இதுவென்றும் சுட்ட வொண்ணாது அதனால் சும்மா இருப்பதுவே நல்லது
என்கிறார் வள்ளலார். இறைவனைப் பற்றிய உண்மை விளக்கத்தை

யாராலும் தரமுடியாது என்பதே வள்ளலாரின் கருத்தாகும். ஆனால்
இறைவன் இல்லை என்ற நாத்திக வாதத்தை வள்ளலார் ஏற்கவில்லை.

நாத்திகம் சொல்பவர்தம் நாக்கு முடை நாக்கு
நாக்கு ருசி கொள்வது நாறிய பிண்ணாக்கு
சீர்த்தி பெறும் அம்பலவர் சீர் புகன்ற வாக்கு
நல்வாக்கு செல்வாக்கு தேவர் திரு வாக்கு

தெய்வ மணி மாலைப் பாடலில் பரமேது, வினை செய்யும் பயனேது,
பதிஏது, பசுவேது, பாசமேது, பக்தி ஏது, அடைகின்ற முக்தி ஏது, அருள் ஏது
பாவ புண்ணியங்கள் ஏது, வரமேது, தவமேது, விரதமேது, ஒன்றுமில்லை
என்று சொல்கின்றவர்களைக் கயவர் என்று சாடுகின்றார்.

வள்ளலாருக்குத் தெய்வ நம்பிக்கை உண்டு. எல்லோருக்கும் பொதுவாக
இறைவன் ஒருவனே என்பது அவர் தரும் விளக்கம். அந்த ஒருவனாகிய
இறைவனை வள்ளலார் அருட்பெருஞ்சோதி என்று பெயரிட்டு உலகிற்கு
அறிமுகம் செய்கிறார்.

“இறைவனிடம் வள்ளலார் வைக்கும் பெரு விண்ணப்பம்.

வாலிபப் பருவம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே எல்லா உயிர்கட்கும் இன்பம்
தருவதற்கு அகத்தும் புறத்தும் விளங்குகின்ற அருட்பெருஞ்சோதி
உண்மைக் கடவுள் ஒருவரே உள்ளார். என்று அறிகின்ற மெய் அறிவை

விளக்குவித்து அருளினீர்.வாலிபப் பருவம் தோன்றியபோதே
சைவம்,வைணவம், சமணம்,பௌத்தம் முதலாகப் பல பெயர் கொண்டு
பல பட விரிந்த அளவிறந்த சமயங்களும்,அச்சமயங்களில் குறித்த
சாதனங்களும் ,கதிகளும்,தத்துவ சித்தி விகற்பங்கள் என்றும் அவ்வச்
சமயங்களில் பலபட விரிந்த வேதங்கள் ஆகமங்கள் ,புராணங்கள்
சாத்திரங்கள் ,முதலிய கலைகள் எல்லாம் தத்துவச் சித்திக் கற்பனைக்
கலைகள் என்றும் உள்ளபடியே எனக்கு அறிவித்து அச்சமயாச் சாரங்களைச்
சிறிதும் அனுட்டியாமல் தடை செய்வித்து அருளினீர்.

ஞான சரியைப் பாடலிலும் வள்ளலார் கூறியுள்ளது:

குறித்துரைக்கின்றேன் இதனைக் கேண்மின் இங்கே வம்மின்

கோணும் மனக் குரங்காலே நாணுகின்ற உலகீர்

வெறித்த உம்மால் ஒரு பயனும் வேண்டுகிலேன் எனது

மெய்யுரையைப் பொய்யுரையாய் வேறு நினையாதீர்

பொறித்த மதம் சமயம் எல்லாம் பொய் பொய்யே அவற்றில் புகுதாதீர்

சிவம் என்றே பொருள் எனக் கண்டறிமின்

தெறித்திடு சிற்சபை நடத்தைத் தெரிந்து துதித்திடுமின்

சித்தி எலாம் இத்தினமே சத்தியம் சேர்ந்திடுமே.

பொறித்த என்றால் எழுதி வைத்தது என்று பொருள். ஏட்டிலே

எழுதிவைத்த சமயங்கள் மதங்கள் எல்லாம் பொய் பொய்யே என்று

அழுத்தமாகச் சொல்கின்றார் வள்ளலார். அவற்றில் புகுந்து கொள்ள வேண்டாம் என்றும் எச்சரிக்கை செய்கின்றார்.

வள்ளலாரின் திரண்ட கருத்து:

இந்த உலகத்து மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இறைவன் ஒருவன்தான் உண்டு. அந்த இறைவனைச் சமய வாதிகளும், மத வாதிகளும் வெவ்வேறு பெயர்களில் வெவ்வேறு உருவங்களில் மக்களுக்குக் காட்டி இருக்கின்றார்கள். இறைவனுக்குச் சூட்டிய பெயர்களும் வடிவங்களும் கற்பனையே ஆகும். எல்லாச் சமயங்களில் உள்ள எல்லாப் பெயர்களும் அந்த ஒருவனே ஆகிய இறைவனைக் குறிக்கும். எல்லாப் பெயர்களும் அவன் பெயரே என்பது வள்ளலார் கூறும் உண்மை.

பெருகிய பேரருளுடையான் அம்பலத்தே நடிக்கும் பெருந்தகை

என்கணவர் திருப்பேர் புகல் என்கின்றாய்

அருகர் புத்தர் ஆதி என்பேன் அயன் என்பேன் நாராயணன் என்பேன்

அரன் என்பேன் ஆதி சிவன் என்பேன்

பருகு சதாசிவம் என்பேன் சக்தி சிவம் என்பேன் பரமம் என்பேன்

பிரமம் என்பேன் பரப் பிரமம் என்பேன்

துருவு சுத்தப் பிரமம் என்பேன் துரிய நிறைவு என்பேன்

சுத்தசிவம் என்பேன் இவை சித்து விளையாட்டே

(அனுபவமாலை)

ஒவ்வொரு பெயருக்குப் பின்னும் ஒவ்வொரு வடிவம் குறிக்கப் பட்டுள்ளதால் இறைவனானவன் அத்தனை பெயர்களில் அத்தனை

வடிவங்களில் உள்ளதாகவே அனைவரும் எண்ணுகிறோம். எல்லாப் பெயர்களும் ஒரே இறைவனைத்தான் குறிக்கின்றன. அது எப்படி?

இந்த உலகைப் படைத்தவன் பிரம்மா என்று இந்துக்கள் கூறுகிறார்கள். அல்லா படைத்தார் என்று இஸ்லாமியர் கூறுகின்றனர். இல்லை இல்லை எங்கள் பரம பிதாதான் படைத்தார் என்று கிறித்துவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இருப்பது ஒரே ஒரு உலகம் தான். இந்த உலகத்தைப் படைத்தவன் எவனோ அவனைத்தான் இந்துக்கள் பிரம்மா என்றும், இஸ்லாமியர்கள் அல்லா என்றும், கிறித்துவர்கள் பரம பிதா என்றும் கூறுகின்றார்கள். இந்த உண்மையைச் சற்று சிந்தித்தாலே எல்லாப் பெயர்களும் அந்த இறைவன் ஒருவனுக்கே என்பது புரியும். அது புரிந்தால் சமயச் சண்டை, மதச் சண்டை எதுவும் இல்லாது ஒழிந்து போகும்.

இறைவனுக்கு இவ்வளவு பெயர்கள் எப்படி வந்தன? நான்கு குருடர்கள் ஒரு யானையைப் பார்த்தார்கள். அவர்களுக்குக் கண் பார்வை இல்லாததால் அவர்கள் யாராலும் யானையை முழுவதாகப் பார்க்க முடியவில்லை. யானையின் காதைத் தொட்டுப் பார்த்தவன் யானை ஒரு முறம் போல் இருக்கிறது என்றான். யானையின் காலைத் தடவிப் பார்த்தவன் யானை ஒரு தூண் போல உள்ளது என்றான். யானையின் வாலைத் தடவிப் பார்த்தவன் யானை ஒரு கயிறு போல் உள்ளது என்றான். யானையின் வயிற்றைத் தடவிப் பார்த்தவன் யானை ஒரு பாறை போல் உள்ளது என்றானாம். அதுபோல்தான் மதவாதிகள் இறைவனுக்குப் பெயர் சூட்டி இருக்கின்றார்கள் என்கிறார் வள்ளலார்.

எவ்வுலகில் எவ்வெவர்க்கும் அரும்பெரும் ஜோதியரே

இறைவர் என்பதறியாதே இம்மதவாதிகள்தாம்

கவ்வை பெறு குருடர் கரி கண்ட கதைபோல கதைக்கின்றார்

சாகாத கல்வி நிலை அறியார்.

நவ்வி விழியாய் இவரோ சில புகன்றார் என்றாய்

ஞான நடம் கண்டேன் மெய்த் தேனமுதம் உண்டேன்

செவ்வை பெறு சமரச சன்மார்க்க சங்கந்தனிலே

சேர்ந்தேன் அத்தீ மொழியும் தேமொழி ஆயினவே.

வள்ளலாருக்குச் சிறு வயதிலேயே இறைவனைப் பற்றிய உண்மை

தெரிந்திருந்ததனால் , தெய்வம் ஒன்றே என்று எண்ணித்தான் பாடல்கள்
எழுதி இருக்கின்றார்

திருச்சிற்றம்பல ஒளியைத்தான் எல்லாச் சமயங்களும் பற்பல

வடிவங்களிலும் பற்பல பெயர்களிலும் மக்களுக்குக் காட்டியுள்ளன என்ற
உண்மையை வள்ளலார் அறிந்திருந்ததால் எல்லாச் சமயத்

தெய்வங்களையும் நன்றாகவே பாடினார்..அவர் ஏன் பாடினார் என்ற

உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளாத பாமர மக்கள் வள்ளலார் ஆரம்பத்தில்

சமயம் சார்ந்தே இருந்தார் என்றும் ஆரம்பத்தில் அவ்வளவு அற்ப அறிவாக

இருந்தேன் என்று அவரே ஒப்புக்கொண்டுள்ளார் என்றும் பேசியும்

எழுதியும் வருகின்றனர். பிற்காலத்து மக்கள் தன்னைப்பற்றி

இவ்வாறெல்லாம் பேசுவர் என்று அறிந்த வள்ளலார் அவரே

தன்னைப்பற்றி பாடிவிட்டார். இதோ அந்தப் பாடல்,

வண்ணம் வேறெனினும் வடிவு வேறெனினும் மன்னிய

உண்மை ஒன்றென்றே

எண்ணியதல்லால் சச்சிதானந்தத் திறையும் வேறெண்ணியதுண்டோ

அண்ணல் நின் பாதம் அறிய நான் அறியேன் அஞர்

இனிச் சிறிதும் இங்காற்றேன்

திண்ணமே நின் மேலாணை எந்தன்னைத் தெளிவித்துக் காப்பதுன் கடனே.

வண்ணம் வெவ்வேறாக இருந்தாலும், வடிவங்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் அவற்றில் மன்னிய உண்மை ஒன்றென்றே எண்ணி இருந்தேன் என்கிறார். திருச்சிற்றம்பலச் சோதியைத்தான் எல்லா வடிவங்களும் குறிக்கின்றன என்பதே அந்த உண்மை. என்றும் அவர் சமயம் சார்ந்தவர் அல்ல. என்றும் பூரணமான அறிவு விளக்கம் பெற்றவரே.

இறைவனுக்கு இவ்வளவு வடிவங்களையும், இவ்வளவு பெயர்களையும் நம் முன்னோர்கள் எந்த ஆதாரத்தை வைத்து ஏற்படுத்தினார்கள். அதற்கும் வள்ளலார் விடை தருகிறார்.

திருச்சிற்றம்பலம்தனிலே ஆடுகின்ற சேவடிக்கே அவரவர் தரத்திற்கு ஆனவகை சொன்மாலை அணிந்தார்களாம். அவரவர் தரத்திற்கேற்பவே கற்பனை செய்ததால்தான் இவ்வளவு வடிவங்களும், அவற்றிற்கேற்ப பெயர்களும் இடப்பட்டன.

நாடுகின்ற பலகோடி அண்ட பகிரண்ட நாட்டார்கள்

யாவரும் அந்நாட்டாண்மை வேண்டி

நீடுகின்ற தேவர் என்றும் மூர்த்திகள்தாம் என்றும்

நித்தியர்கள்என்றும் ஆங்கேநிலைத்தெல்லாம்மன்றில்

ஆடுகின்ற திருவடிக்கே தங்கள் தங்கள் தரத்திற்கு ஆனவகை

சொன்மாலை அணிந்ததனால் அன்றோ

பாடுகின்ற என்னுடைய பாட்டெல்லாம் பொன்னம்பலப்

பாட்டே சிற்றம்பலப்பாட்டே தோழி

வள்ளலாரின் திரண்ட கருத்து :அம்பலத்தில் ஏற்படும் அனுபவத்தையே

தங்களால் எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவு புறத்திலே

வடிவங்களையும் பெயர்களையும் வைத்து இறைவனாகக்

காட்டியுள்ளார்கள்.

இன்னுமொரு பாடல்.:

கொடியிடைப் பெண்பேதாய் நீ அம்பலத்தே நடிக்கும் கூத்தாடி

என்று எனது கொழுனர்தமைக் குறித்தாய்

படியிடத்தே வானிடத்தே பாதலத்தே அண்ட பகிரண்ட

கோடியிலே பதி விளக்கம் எல்லாம்

அடிமலர் கொண்டு ஐயர் செய்யும் திருக்கூத்தின் விளக்கம் ஆகும்

இது சத்தியம் என்று அருமறை ஆகமங்கள்

கெடியுறவே பறையடித்துத் திரிகின்ற அவற்றைக் கேட்டறிந்து

கொள்வாய் நின் வாட்டமெலாம் தவிர்ந்தே

திருச் சிற்றம்பலத்திலே அனுபவமாகும் ஜோதியைத்தான் சைவம் முதலாக

எல்லாச் சமயங்களும் தனித்தனியே தங்கள் தங்கள் தெய்வமாகக்

காட்டியுள்ளன என்கிறார் வள்ளலார்.

சைவம் முதலாக நாட்டும் பல

சமயங்கள் எல்லாம் தனித்தனிக் காட்டும்

தெய்வம் இது வந்து பாரீர் திருச்

சிற்றம்பலத்தே திருநடஜோதி

எம்பொருள் எம்பொருள் என்றே சொல்லும்

எல்லாச் சமயத்துள் எல்லார்க்கும் ஒன்றே

செம்பொருள் என்பது பாரீர் திருச்

சிற்றம்பலத்தே திரு நட ஜோதி.

இச்சை ஒன்றும் இல்லாதே இருந்த எனக்கிங்கே இயலுறு

சன்மார்க் நிலைக்கு இச்சை உண்டாக்கி

தச்சுறவே பிற முயற்சி செயுந்தோறும் அவற்றைத் தடையாக்கி

உலகறியத் தடை தீர்த்த குருவே

எச்சமய முடிபுகளும் திருச்சிற்றம்பலத்தே இருந்த

என எனக்கருளி இசைவித்த இறையே

முச்சகமும் புகழ் மணி மன்றிடத்தே நடிக்கும் முதலரசே

என்னுடைய மொழியும் அணிந்தருளே

இந்தப் பாடலிலும் எச்சமாய முடிபுகளும் திருச்சிற்றம்பலமே என்கிறார்.

நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ன?

அகத்திலே அனுபவமாகும் திருச் சிற்றம்பல ஜோதியைத்தான் எல்லாச் சமயங்களும்

இறைவனை வெவ்வேறு வடிவங்களில் காட்டியுள்ளன. புறத்திலே இருப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள வடிவங்களிலும் பெயர்களிலும் கடவுள்கள் இருப்பதாகவே மக்கள் இன்றும் எண்ணிக்கொண்டு வழிபட்டு வருகிறார்கள் இதைத்தான் ஆதியிலே கடவுளை மறைத்தவன் ஓர் வல்லவன் என்று வள்ளலார் கூறினார்.

வள்ளலாருக்கு முன் வந்த பெரியோர்களும், ஆன்மீக வாதிகளும், உண்மை உணராமல் அந்தந்தத் தெய்வங்கள் மீது பக்தி செய்தும் பாடல்கள் இயற்றியும் வழிபட்டு வந்தார்கள்.

“இதுவரையில் பெரியவர்கள் என்று பெயரிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களும் உண்மை அறியாது அப்படியே இருப்பதாக நம்பி ஏமாந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு உளறிக் கொட்டி இருக்கின்றார்கள் “என்பதே வள்ளலார் வாக்கு.

புறத்திலே இறைவனைப் பற்றி வள்ளலார் என்ன கூறுகின்றார்?

“ஆகாசம் அனாதி.அதுபோல் அதற்குக் காரணமான பரமாகாச சொரூபராகிய கடவுள் அனாதி. பரமாகாசம் என்பது மேலான வெளி.அதுதான் கடவுளின் சொரூபம் என்கிறார் வள்ளலார்.கடவுளின் சொரூபம் வெளிதான். அது உருவமல்ல .ஒளியுமல்ல .

திருச் திற்றம்பலம் தனிலே தெய்வம் ஒன்றே கண்டீர் என்கிறார் வள்ளலார்.

ஒன்றும் அலார் இரண்டும் அலார் ஒன்றிரண்டும் ஆனார்

உருவும் அலார் அருவும் அலார் உருஅருவம் ஆனார்

அன்றும் உளார் இன்றும் உளார் என்றும் உளார் தமக்கோர்

ஆதியிலார் அந்தமிலார் அரும்பெரும் ஜோதியினார்
என்று கனல் மதி அகத்தும் புறத்தும் விளங்கிடுவார்
யாவும் இலார் யாவும் ஊர் யாவும் அலார் யாவும்
ஒன்றுறு தாம் ஆகி நின்றார் திருச்சிற்றம்பலத்தே ஓங்குகின்ற
தனிக் கடவுள் ஒருவர் உண்டே கண்டீர்.

பதி விளக்கம் என்ற தலைப்பில் உள்ள இந்தப் பதின் மூன்று
பாடல்களிலும் திருச்சிற்றம்பலத்தே ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள் ஒருவர்
உண்டு என்றார்.

அருட்சோதி நிலை என்ற தலைப்பில் உள்ள பாடல்களில் அவர்
சொல்வதென்ன ஒரு பாடலைப் பார்க்கலாம்

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்

தன்னை நிகரில்லாதத் தனித் தலைமைத் தெய்வம்

வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்

மலரடி என் சென்னிமிசை வைத்த பெரும் தெய்வம்

காயாது கனியாகிக் கலந்தினிக்கும் தெய்வம்

கருணை நிதித் தெய்வம் முற்றும் காட்டுவிக்கும் தெய்வம்

சேயாக எனை வளர்க்கும் தெய்வம் மகா தெய்வம்

சிற்பையில் ஆடுகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்.

திருச்சிற்றம்பலம் தனிலே தெய்வம் ஒன்றே என்றும் அங்கே ஆடுகின்ற
தெய்வமே தெய்வம் என்றும் வள்ளலார் உறுதியாகக் கூறுகின்றார். அந்தத்
தெய்வம் எவ்வாறு உள்ளது?

திருச்சிற்றம்பலத்தே இறைவன் எவ்வாறு விளங்குகின்றான் என்று
விளக்குகின்ற பல பாடல்களில் ஒன்று இதோ
தானலாது இறையும் உயிர்க்கு அசைவு இல்லாத் தலைவனே

திருச்சிற்றம்பலத்தே

வானலால் வேறு ஒன்று இலை என உரைப்ப வயங்கிய

மெய் இன்ப வாழ்வே

ஊனலால் உயிரும் உளமும் உள் உணர்வும் உவப்புற

இனிக்கும் தெள்ளமுதே

ஞான நாடகம் செய் தந்தையே அடியேன் நவில்கின்றேன்

கேட்டருள் இதுவே.

திருச்சிற்றம்பலத்தே வானலாது வேறு ஒன்றிலை என்றால் இறைவன்
வானாக அதாவது வெளியாகவே உள்ளான். என்பது உறுதியாகிறது.

இறைவனைப் பற்றி எல்லாச் சமயங்களும் தரும் விளக்கங்களை ஊன்றிக்
கவனித்தால் சமயங்கள் தரும் விளக்கங்கள் அனைத்தும் மூன்று
நிலைகட்குள் அடங்கிவிடும். அதாவது உருவம், அருவம், உருஅருவம்
ஆகிய இந்த மூன்று தலைப்புகளுக்குள் அடங்கிவிடும். ஆனால்
வள்ளலாரோ இந்த விளக்கங்களையும் மறுக்கிறார்.

உருவாய் அருவாய் உருவருவாய் அவை ஒன்றும் அல்லீர் இங்கு வாரீர் –
என்றும் நல்லீர் இங்கு வாரீர்.

இதே கருத்தை அகவலிலும் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

ஒன்றென இரண்டென ஒன்றிரண்டென இவை

அன்றென விளங்கிய அருட்பெருஞ்சோதி.

திருச்சிற்றம்பலத்தே விளங்கும் கடவுள் வெளி என்று கூறப்பட்டது.
ஆனால் சன்மார்க்க சங்கத்தவர் ஒளிதான் இறைவன் என்று
கூறுகின்றார்கள். சான்றாக ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் தீபத்தையே
மையமாக வைத்து வழிபாடு செய்கின்றார்கள். பொது மக்களுக்கும் தீப
வழிபாடே போதிக்கின்றார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வடலூர் சத்ய
ஞான சபையிலும் ஜோதிதான் காட்டப்படுகின்றது. வடலூர் ஞானசபை
வள்ளலாராலேதான் நிறுவப்பட்டது இதை வைத்து கடவுளை வள்ளலார்
ஒளியாகவே காட்டினார் என்று கருதலாமல்லவா. வள்ளலாரின்
பாக்களையும் அவரது செயல்பாடுகளையும் நன்கு ஆய்வு செய்தால்தான்
உண்மை விளங்கும்.

18.7.1872 அன்று வள்ளலார் வெளியிட்ட ஞானசபை வழிபாட்டு

விதிமுறையைச் சற்று கவனிப்போம். அதில் அவர்கூறியுள்ளது.”

“இன்று தொடங்கி அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவரது அருட்பெரும் சித்தி
வெளிப்படும் வரைக்கும் ஞான சபைக்குள்ளே தகரக் கண்ணாடி விளக்கு
வைத்தல் வேண்டும். பித்தளை முதலியவற்றால் செய்த குத்து விளக்கு
வேண்டாம். மேலேற்றுகின்ற குளோப்பு முதலிய விளக்குகளும்

வேண்டாம். தகரக் கண்ணாடி விளக்கு வைக்கும் காலத்திலும் தகுதியுள்ள நம்மவர்கள். தேக சுத்தி கரண சுத்தி உள்ளவர்களாய், திருவாயிற் படிப் புறத்தில் இருந்து கொண்டு விளக்கேற்றி பன்னிரண்டு வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர் கையில் கொடுத்தாவது எழுபத்திரண்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட பெரியார் கையில் கொடுத்தாவது உட்புற வாயில்கட்குச் சமீபங்களில் வைத்து வரச் செய்விக்கவேண்டும்.”

வள்ளலாரின் இந்த வாசகங்கலைக் கூர்ந்து கவனித்தால் ஓர் உண்மை தெளிவாகப் புலப்படும். விளக்கை வாயிற்படிக்குச் சமீபங்களில்தான் வள்ளலார் வைக்கச் சொன்னாரே தவிர ஞான சபைக்குள்ளே கண்ணாடிக்குப் பின்புறம் தற்போது உள்ளதுபோல் வள்ளலார் தீபத்தை வைத்தார் இல்லை. அவ்வாறு சொல்லவும் இல்லை.

ஞானசபையில் ஆரம்ப காலத்தில் வழிபாடு செய்த சபாபதி சிவாச்சாரியாரின் அறிக்கையைச் சிறிது பார்ப்போம்.

“காலையில்ஸ்நானம்செய்து எட்டு மணிக்கு சபைக்குள் போகும்போது எனக்கென்று பிரத்தியேகமாய் கொடுத்திருக்கும் பீரோவில் வைத்திருக்கும் பட்டு அரைஞாண் கயிறு, பட்டு கௌபீனம், பட்டு வாய்க்கட்டு, கை கால்களுக்குச் சுற்றிக்கொள்ளும் பட்டு (இவைகள் எல்லாம் வெண்பட்டு) இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு உள்ளே போய் தென்னம் குருத்து ஈர்க்கினால் அமைத்த திரு அலகினால் ரத்ன ஜமக்காளம் விரித்திருக்கும் பிரகாரங்களையும் சுத்தி செய்துவிட்டு வந்துவிட வேண்டியது .இதுபோலவே சாயந்திரம் ஸ்நானம் செய்து பட்டு தரித்து உள்ளே போய் மெழுகு வர்த்தி விளக்கை ஏற்றிவிட்டு ஏழு திரைக்கு வெளியே வந்து

கற்பூர ஆர்த்தி செய்து எல்லோருக்கும் விபூதி கொடுப்பது வழக்கம். இதே வழக்கம்தான் தைப்பூச தினமும். ஆனால் அன்றைய தீபாராதனை பகல் இரண்டு மணிக்கு நடக்கும். மற்றையதினம் மாலை ஐந்து மணிக்கு. செய்யும் எக்காலத்தும் திரையைத் திறந்து உள்ளிருக்கும் தீப தரிசனம் செய்விப்பது கிடையாது. ஜனங்கள் சேவிப்பது திரைக்கு வெளியில் கற்பூர தரிசனம்தான். தீபாராதனை காலத்தில் அருட்பா பாராயணம் எல்லோரும் கும்பலாய்ச் செய்வார்கள். “

சிவாச்சாரியாரின் அறிக்கையிலிருந்து நாம் உணரவேண்டிய சில செய்திகள் உள்ளன.

1. ஞான சபை வழிபாட்டுக்கென்று வள்ளலார் ஒரு விதிமுறை வகுத்திருக்கின்றார்.

2 பூஜை செய்பவர் தனது உடைகளை வாய்க்கட்டு முதல் மாற்றிக்கொண்டு

உள்ளே செல்லவேண்டும்.

3 பிரகாரங்களை சுத்தி செய்வது என்றால் திரைகள் முன்பக்கம் மட்டும் போட்டிருக்க

வில்லை என்பதும் நான்கு பக்கங்களிலும் போட்டிருக்கின்றார் என்பதும் தெளிவாகிறது.

4. எக்காலத்தும் திரைகளை நீக்கி ஜோதி தரிசனம் செய்தது இல்லை.

5 மக்கள் சேவித்தது திரைக்கு வெளியே செய்யப்பட்ட கற்பூர தரிசனம்தான்.

சிவாச்சாரியாரின் அறிக்கையையும் ஞான சபையில் விளக்கை வாயிற்படிக்குச் சமீபத்தில் வைக்கச் சொன்ன வள்ளலாரின் வாக்கையும் ஒப்பு நோக்கினால் ஜோதி தரிசனம் வள்ளலாராலேயே காட்டப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது

எந்தக் காரணத்தாலேயோ வள்ளலார் ஞான சபையைப் பூட்டிச் சாவியை வாங்கி வைத்துக்கொண்டார். அவர் திருக்காப்பிட்டுக்கொள்ளும் வரை ஞான சபை திறக்கப்படவே இல்லை. வழிபாடும் நின்று போய்விட்டது. ஸ்ரீ முக ஆண்டு தை மாதம் வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டார். அதற்குப்பின் வெகுதானிய ஆண்டு சித்திரை மாதம் முதல் தேதியில் அங்கிருந்த சாலை அபிமானிகளில் ஆறு பேர் கூடிச் சபையைத் திறந்து பிரதி தினமும் தோத்திரமும், மாத பூசத்திற்குத் தீப அலங்காரத்தோடு தோத்திரமும் இன்னும் இப்படிப்பட்ட சில ஏற்பாடுகளை அவர்களுக்குள் பிரமாணமாகச் செய்து கொண்டு நடத்த ஆரம்பித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு விக்கிரம ஆண்டு தை மாதம் 8 ம் தேதியன்று ஏழு பேர் கூடி இன்னும் சில ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டனர். அவர்கள் செய்துகொண்ட ஏற்பாடுகளை விளக்கி சபாபதி சிவாச்சாரியார் 1893 ஜூலை நான்காம் நாளன்று டிரஸ்டி விளம்பரம்ஒன்றினை வெளியிட்டார். அதனை மறுத்து அப்போதிருந்த சன்மார்க்க சங்கத்தார் 18..1.1896 அன்று (சிவாச்சாரியாரின் விளம்பரத்தை மறுத்து) டிரஸ்டி மறுப்பு என்றொரு அறிக்கையை வெளியிட்டனர். அதன் ஒரு பகுதியைக் கீழே காணலாம்.

“திருவாயிற் படிப்புறத்தில் தகரக் கண்ணாடி விளக்கு வைக்கவேண்டும் என்பதற்கு விரோதமாக ,மூலஸ்தானத்தில் ஒரு நிலைக் கண்ணாடியை நாட்டி,அதற்குள் ஒரு அகண்டத்தை வைத்து பித்தளை முதலியவற்றால்

செய்த குத்து விளக்காலும் ,மேலேற்றுகின்ற குலோப்புகளாலும்
அலங்காரம் செய்து ,திரையைத் தூக்கி இது வரையில் யாரும் பாராத
அற்புதமான தீபத்தைக் காட்ட ஆரம்பித்தார். சுத்த சன்மார்கத்திற்குப்
பிரத்யட்சப் பிரமாணமே யல்லது அப்பிரத்தியட்சப் பிரமாணமில்லை
என்ற வள்ளலார் சொல்லுக்கு இது விரோதமே. “

ஞானசபையில் வள்ளலார் என்றுமே ஜோதி காட்ட ஏற்பாடு செய்ய
வில்லை என்பதையும், சபாபதி சிவாச்சாரியார்தான் ஜோதி காட்ட
ஆரம்பித்து வைத்தவர் என்பதையும் நாம் நன்கு உணரவேண்டும்.
தற்பொழுது நடைபெற்று வரும் ஜோதி வழிபாடு வள்ளலார் காட்டிய
வழிபாடு அல்ல.

வள்ளலார் எழுதி அருளியுள்ள நித்திய கர்ம விதி, பொது விதி, சிறப்பு விதி
முதலிய எதனிலும் விளக்கை ஏற்றி வழிபாடு செய்யவேண்டும் என்று
வள்ளலார் கூறவே இல்லை. மேட்டுக்குப்பத்திலும் கூட வள்ளலார்
இரும்புப் பெட்டி ஒன்றினை வைத்து கற்பூர ஆராதனையுடன் அதனையே
பாராயணத்துடன் வலம் வந்ததாகவே அப்போதைய சங்கத்தார்கள்
கூறியுள்ளனர்.

“வள்ளலார் இருந்த இடத்தில் இரண்டு இரும்புப் பெட்டிகள் இருந்தன.
அதில் ஒரு பெட்டிக்கு தீபாராதனை முதலிய உபசாரங்கள்
செய்துகொண்டிருந்தார்கள். வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும்
கொஞ்ச தினத்திற்கு முன் தம்மைச் சூழ்ந்திருந்தவர்களை நோக்கி இனி,
இந்தப் பெட்டியினிடத்தில் யாரும் லட்சியம் வையாதீர்கள். இதில்
ஒன்றும் இல்லை என்றார்கள்.இந்தப் பெட்டிகள் வள்ளலார்
திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட அறையில் நான்கு ஆண்டுகள்வரை
இருந்தன.அதை

யாருக்கும் தெரியாமலே சிவாச்சாரியார் களவு செய்து கொண்டு வந்து விட்டார்.

(ஆதாரம். டிரஸ்டி மறுப்பு ஊரன் அடிகளாரின் வடலூர் வரலாறு பக்கம்143.)

இரண்டு இரும்புப் பெட்டிகளைச் சிவாச்சாரியார் மேட்டுக் குப்பத்திலிருந்து எடுத்து வந்த நாள் 6.12.1884. இந்தப் பெட்டிகள் ஞான சபையில் சிற்சபையிலும் பொற்சபையிலும் பிரதிஷ்டை செய்த நாள் 3.6.1890.

ஞான சபையில் சிற்சபையிலும் பொற்சபையிலும் இப்போது காணப்படும் பெட்டிகளை வள்ளலார் நிறுவவில்லை. வள்ளலார் மேட்டுக்குப்பத்திலும் ஒளி வழிபாடு செய்யவில்லை. மக்களுக்கும் காட்டவில்லை. இதுவே உண்மை.

ஒளி பற்றி வள்ளலார் கூறியது என்ன?

ஒளி ஒன்றே அண்ட பகிரண்டமெல்லாம் விளங்குகின்றது என்றும் ,எல்லாம்

ஒளிமயமே வேறில்லை என்று வேதங்களும் ஆகமங்களும் கூறுவது சத்தியமே என்றும் வள்ளலார் பாடியுள்ள இந்தப் பாடலை எடுத்துக் காட்டி வள்ளலார் ஒளியைத்தான் வணங்கினார் என்றும் நம்மையும் வணங்கச் சொன்னார் என்றும் பேசி வருகிறார்கள். ஒரு பாடலைமட்டும் வைத்துக் கொண்டு வள்ளலாரின் கருத்தை உறுதிப்படுத்த முடியாது. ஒரு தலைப்பிலுள்ள எல்லாப் பாடல்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

ஒளிக்கு ஆதாரமாக அவர்கள் கூறும் பாடல் இதுதான்.

ஒளி ஒன்றே அண்ட பகிரண்டமெலாம் விளங்கி ஒங்குகின்றதன்றி அண்ட

பகிரண்டங்களிலும்

வெளி நின்ற சராசரத்தும் அகத்தினொடு புறத்தும் விளம்பும்

அகப்புறத்தினொடு புறப்புறத்தும் நிறைந்தே

உளி நின்ற இருள் நீங்கி இலங்குகின்ற தன்மை உலகறியும் நீ அறியாது

அன்று கண்டாய் தோழி

தளி நின்ற ஒளிமயமே வேறிலை எல்லாமும் தானென வேதாகமங்கள்

சாற்றுதல் சத்தியமே

ஒளியைப் பற்றிய இந்தப் பாடலை மட்டும் பார்த்தால் போதாது. அடுத்த

பாடலையும் பார்க்கவேண்டும். வள்ளலாரின் உண்மைக் கருத்தை

விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

இதோ அந்தப் பாடல்.

ஏற்றிடு வேதாகமங்கள் ஒளி மயமே எல்லாம் என்ற மொழிதனை

நினைத்தே இரவில் இருட்டறையில்

சாற்றிடு மண் பாத்திரத்தை மரவட்டில் களைக்கல் சட்டிகளை வேறு பல

சார்ந்த கருவிகளை

தேற்றமிகு தண்ணீரைச் சீவர்கள் பற்பலரைச் செப்பிய அவ்விருட்டறையில்

தனித்தனி சேர்த்தாலும்

ஊற்றமுறும் இருள் நீங்கி ஒளி காண்பதுளதோ உளதேல் நீ உரைத்த

மொழி உளதாகும் தோழி

இந்தப் பாடலின் விளக்கம் என்ன? வேதாகமங்கள் எல்லாம் ஒளி மயமே என்று கூறுகின்ற வார்த்தை உண்மையானால் இரவிலே இருட்டறையிலே மண்பாத்திரங்கள் மரவட்டில் களைக்கல் சட்டிகள், வேறு பல கருவிகள், நல்ல தண்ணீர் ஜீவர்கள் பலர் எல்லாம் சேர்த்தாலும் ஒளி காணமுடியுமா? முடியுமானால் நீ சொன்ன வார்த்தை உண்மையாகும். ஒளி காணமுடியாது. எனவே எல்லாம் ஒளி மயம் என்ற வார்த்தையும் உண்மையல்ல. எல்லாம் ஒளிமயம் என்ற கருத்தை வள்ளலார் மறுக்கின்றார்.

வள்ளலார் என்னதான் சொல்லுகிறார்.?

சமயங்கள் கூறும் அத்தனை உருவங்களும் அவற்றிற்குரிய பெயர்களும் வெறும் கற்பனையே . அவர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள கைலாயம், வைகுந்தம் போன்ற பதங்களும் உண்மையில் இல்லை. எனவே சமயத் தெய்வங்களை வணங்குவது அவசியமல்ல.

உடம்பிலே உயிர் இருக்கின்றது என்பதை நாம் எப்படி உடம்பின் செயல்பாட்டால் மட்டுமே அறிகிறோமோ அதேபோல் இறைவனையும் இயற்கையின் செயல்பாட்டால் அறிக. என்கிறார் வள்ளலார்.

பரம் அதனோடு உலகுயிர்கள் கற்பனையே எல்லாம் பகர் சிவமே என

உணர்ந்தோம் ஆதலினால் நாமே

பிரமம் எனப் பிறர்க்குரைத்துப் பொங்கி வழிந்தாங்கே பேசுகின்ற

பெரியவர்தம் பெரிய மதம் பிடியேல்

உரமிகு பேருலகுயிர்கள் பரம் இவை காரியத்தால் உள்ளனவே

காரணத்தால் உள்ளன இல்லனவே

தரமிகு பேர் அருள் ஒளியால் சிவமயமே எல்லாம் தாம் எனவே

உணர்வது சன்மார்க்க நெறி பிடியே.(திரு அருட்பா)

உடம்பின் செயல்பாட்டால் உயிர் இருப்பதாக எப்படி அறிகிறோமோ அதேபோல் இயற்கையின் செயல்பாட்டை உற்று நோக்கி இறைவன் என்று ஒருவன் இருப்பதாக ஊகித்துத்தான் அறியவேண்டும். இறைவன் என்று ஒருவன் நிச்சயம் உண்டு. .அவன் எப்படி இருக்கின்றான், எங்கே இருக்கின்றான் எந்த வடிவில் இருக்கின்றான் என்றல்லாம் நம்மால் உறுதியாகக் கூற முடியாது அதனால் அவனைப் பற்றிப் பேசாமல் இருப்பதுவே நல்லது.

1867 ம் ஆண்டு வள்ளலார் தருமச்சாலையை நிறுவினார். அந்த நாளில் இறைவன் வந்து அமர்வதற்காக வெல்வெட் துணியினால் ஒரு ஆசனம் அமைத்தார். அருகில் ஒரு விளக்கை ஏற்றினார். அந்த விளக்கை இன்றும் தருமச்சாலையில் ஐயாவின் உருவத்திற்கு இடது பக்கம் காணலாம். வள்ளலார் இறைவனுக்குரிய ஆசனத்தில் ஒன்றும் வைக்கவில்லை. தீபத்தையோ, திருவிளக்கையோ இறைவனாகக் கருதியிருப்பாரே யானால் இறைவனுக்குரிய ஆசனத்தின் மீதல்லவா அதை வைத்து இருக்கவேண்டும் .அப்படி வைக்கவில்லையே?. விளக்கைக்கூட ஆசனத்திற்குப் பக்கத்தில்தானே வைத்தார். பக்கத்தில் விளக்கை ஏன் வைத்தார் என்பதற்கும் காரணம் உள்ளது. அனுபவமாலையிலே ஆண்டவன் சந்நிதியில் மங்களமாக விளக்கேற்றி வைக்கவேண்டும் என்கிறார்.

அருளாளர் வருகின்ற தருணமிது தோழி ஆயிரமாயிரம் கோடி அணி

விளக்கேற்றிடுக

தெருளாய பசு நெய்யே விடுக மற்றை நெய்யேல் திருமேனிக்கொரு மாசு

செய்தாலும் செய்யும்

இருளேது காலை விளக்கேற்றிட வேண்டுவதோ என்னாதே மங்கலமாய்

ஏற்றுதலாம் கண்டாய்

மருளேல் அங்கவர்மேனி விளக்கமது என்கடந்த மதி கதிர் செங்கனல்

கூடிற்று என்னினும் சாலாதே (அனுபவமாலை)

இருளைப்போக்க விளக்கேற்றுவது அவசியம். இப்போதுதான் இருள் இல்லையே காலை நேரம் வந்துவிட்டதே. விளக்கு ஏன் ஏற்றவேண்டும் என்று அவரே ஒரு வினா தொடுத்து ஆண்டவன் சந்நிதியிலே மங்களமாக ஏற்றப்படுவது விளக்கு என்று அவரே விளக்கமு,ம் தருகிறார். எனவே விளக்கு மங்களகரமாக ஏற்றப்படுவதே தவிர வழிபாட்டுக்குரியதல்ல

இறைவன் உருவமா, அருவமா, உருஅருவமா என்றால் இவை ஒன்றுமல்ல என்று வள்ளலார் கூறியுள்ளதை முன்பே கண்டோம். இணையில்லாத ஒளி வடிவம் என்பதும் வெறும் வாய்ப் பந்தலே என்றும் வள்ளலார் கூறிவிட்டார் வள்ளலாரின் முடிந்த முடிபான கருத்து என்னவென்றால் நம்முடைய புருவமத்தியிலேதான் காணமுடியுமே தவிர இறைவனைப் புறத்தே காண இயலாது.

பொது உணர் உணரும்போதலால் பிரித்தே அது எனில் தோன்றா அருட்பெருஞ்சோதி.

என்கிறது அகவல்.

பொது என்ற சொல்லுக்கு எல்லோரும் எல்லோரையும் பொதுவாகப் பார்ப்பதே என்று பொருள் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் சரிதான். ஆனால் தமிழில் ஒரு வார்த்தைக்கு ஒரே ஒரு பொருள் மட்டுமல்ல. பலவேறு பொருள்களும் உண்டு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. பொது என்று வள்ளலார் எதைக் குறிக்கின்றார். இந்தப் பாடலைப் பாருங்கள்.

வேதாந்த நிலை நாடி விரைந்து முயன்றறியேன் மெய் வகையும்

கை வகையும் செய் வகையும் அறியேன்

நாதாந்தத் திருவீதி நடந்திடுதற்கு அறியேன் நான் ஆர் என்று அறியேன்

என் கோன் ஆர் என்று அறியேன்

போதாந்தத் திருநாடு புக அறியேன் ஞான பூரணாகாயம் எனும்

பொதுவை அறிவேனோ

ஏதாம் தீயேன் சரிதம் எங்கனம் நான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பேன்

என்ன செய்வேன் ஏதும் அறிந்திலனே

இந்தப் பாடலில் பொது என்பது ஞான பூரண ஆகாயம் என்று வள்ளலார் விளக்கம் தருகிறார்

. இந்த விளக்கத்தின்படி இறைவனைப் பொது என்று சொல்லப்படுகின்ற புருவ மத்தியிலேதான் உணர முடியுமே தவிர புறத்திலே அது எனில் தோன்றாது . எனவே இறைவனை நம்முள்ளேதான் காண வேண்டும் வள்ளலார் அவ்வாறுதான் இறைவனைக் கண்டார். அவரது பல பாடல்களில் ஒரு பாடல் சான்றாகக் காண்போம்.

திருத்தமிகு முனிவர்களும் தேவர்களும் அழியாச்

சித்தர்களும் சிருட்டி செய்யும் திறத்தர்களும் காக்கும்

அருத்தமிகு தலைவர்களும் அடக்கிட வல்லவரும்

அலை புரிகின்றவர்களும் உள் அனுக்கிரகிப் பவரும்

பொருத்து மற்றைச் சத்திகளும் சத்தர்களும் எல்லாம்

பொருள் எதுவோ எனத் தேடிப் போக அவர் அவர்தம்

கருத்தில் ஒளித்திருக்கின்ற கள்வனை என் கண்ணால்

கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன்

களித்தே (திரு அருட்பா)

.இறை அனுபவம் உள்ளே எவ்வாறு இருக்கும்?

தவம் செய்தால் புருவமத்தியாகிய விந்துஸ் தானத்தில் ஏற்படும்

அனுபவத்தை வள்ளலார் வரிசைப்படுத்துகிறார். அதாவது விந்து,

நாதம்,பரவிந்து,பரநாதம், திக்கிராந்தம் அதிகிராந்தம், சுத்த சிவம், அதீதம்

என்றெல்லாம் கூறியுள்ளார். அதிலே பரநாத நிலை அனுபவத்தில் அண்ட

பகிரண் டம் தோற்றறியாப் பெருஞ் ஜோதியும் ,அதன் நடுவே

மாற்றறியாப் பொன் ஒளியும் அவ்வொளியின் நடுவே இறைவனின் அருள்

ஒளியும் தோன்றும் என்கிறார் அனுபவமாலையிலே.அந்தப் பாடல்.:

ஈற்றறியேன் இருந்து இருந்து இங்கு அதிசயிப்பதென் நீ

என்கின்றாய் நீ எனைவிட்டு ஏகுதொறும் நான்தான்

காற்றறியாத் தீபம் போல் இருந்திடும் அத்தருணம்

கண்ட பரிசு என்புகல்வேன் அண்ட பகிரண் டம்

தோற்றறியாப் பெருஞ்சோதி மலை பரநாதத்தே தோன்றியது ஆங்கு

அதன் நடுவே தோன்றியது ஒன்று அதுதான்

மாற்றறியாப் பொன் ஒளியோ அவ்வொளிக்குள் ஆடும் வள்ளல் அருள்

ஒளியோ ஈது அதிசயிக்கும் வகையே (அனுபவமாலை பாடல் 54)

பரநாத நிலையிலே பெருஞ்சோதி ,அதன் நடுவே பொன் ஒளி ,அதன்

உள்ளே உள் ஒளி. இதுதான் இறை அனுபவம். இந்த மூன்று

ஜோதியைத்தான் வள்ளலார் ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி என்று

கீர்த்தனைப் பகுதியில் பாடியுள்ளார். மூன்றாவதாகத் தோன்றும் உள்

ஒளியைத்தான் நடராஜன் என்றும் அதன் அசைவையே நடராஜ நடனம்

என்றும் வள்ளலார் விளக்கியுள்ளார்.இந்த அனுபவம் தவத்திலே அமர்ந்து

மனதை நிறுத்தினால் மட்டுமே அறியமுடியும்.

அருட்பெருஞ்சோதி அகவலில் ஆரம்பத்திலேயே இதனைத் தெளிவாக

வள்ளலார் கூறியுள்ளார்.

“உரை மனம் கடந்த ஒரு பெரு வெளிமேல்

அரைசு செய்து ஓங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி “

மனம் செயல் படும் வரை இறை அனுபவம் வராது.

தாழ் குழலாய் எனைச் சற்றே தனிக்கவிட்டால் ஞான சபைத் தலைவர்

வருகின்ற தருணமிது நான்தான்

வாழ்வடை பொன் மண்டபத்தே பளிக்கறையினூடே மலரணையை

அலங்கரித்து வைத்திடுதல் வேண்டும்

சூழற நான் அலங்கரிப்பேன் என்கின்றாய் தோழி துரைக்கு மனம்

இல்லைஅது துணிந்தறிந்தேன் பலகால்

ஏழ் கடலில் பெரிதன்றோ நான் அடைந்த சுகம் இங்கு இதைவிட நான்

செய் பணி வேறு எப்பணி நீ இயம்பே (அனுபவமாலை)

சன்மார்கத்து வழிபாட்டில் ஒரு பாடலைச் சொல்வது வழக்கம்..இதோ அந்தப்பாடல்

இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லது மற்று

என்று வருமோ அறியேன் எங்கோவே துன்று மல

வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளி கடந்து

சும்மா இருக்கும் சுகம்.

இந்தப் பாடலுக்கு என்ன பொருள்?

மெய்,வாய் ,கண்,மூக்கு,செவி ஆகிய ஐந்து இந்திரியங்களும் நமக்குப்

பலவேறு விடயங்களைத் தந்து கொண்டே இருக்கின்றன.அந்தச்

செய்திகளை மனம் உள்ளே பதிந்து கொள்கிறது. தவம் செய்ய

உட்கார்ந்தால் முதலில் இந்திரியங்களை அடக்க வேண்டும்.

இந்திரியங்கள் செயல் படாது நின்றால் அது ஒரு வெளி. பிறகு மனம்

முதலிய கரணங்கள் செயல்பாட்டை நிறுத்தவேண்டும். இந்த நிலை ஒரு

வெளி. இந்திரியங்களுக்குள்ளே கரணங்கள். இவை இரண்டும்

செயல்படாத நிலையே வெளிக்குள் வெளி கடந்த நிலையாகும்.

இந்திரியங்களும், கரணங்களும் செயல்படாத நிலையே வெளிக்குள்

வெளி கடந்து சும்மா இருக்கும் சுகம் என்றார்

வள்ளலார். மனம் செயல்படாத நிலைதான் இங்கும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆக வள்ளலார் கூறியுள்ள இறை விளக்கம் முன்பே சொன்ன கருத்தை இங்கு மீண்டும் நினைவு படுத்தவேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டது.

இந்த உடம்பிலே உயிர் உள்ளது என்பதை இந்த உடம்பின் செயல்

பாட்டைக் கொண்டே அறிகிறோமோ ,அதுபோல் மண்,நீர்,

நெருப்பு,காற்று,ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களின் செயல் பாட்டையும் ,மற்றபடி இயற்கையின் செயல் பாட்டையும் வைத்துத்தான் இறைவன் என்ற ஒன்றை உணரமுடியும். இதற்குமேல் இறைவன் என்ற ஒன்றைப் புறத்திலே காணமுடியாது. தவம் செய்து அந்த அனுபவத்தின் முடிவிலே நமக்குள்ளேதான் இறைவனை ஒளியாகக் காணமுடியும். சமயங்களில் காட்டப்பட்டுள்ள உருவங்களும் பெயர்களும் அதற்குரிய கதைகளும் எல்லாம்பொருள்களின் கற்பனையே தவிர உண்மை அல்ல.

வள்ளலார் காட்டிய அருட்பெருஞ்சோதியும் ஓர் அனுபவமே .

தனு கரணாதிகள் தாம் கடந்து அறியும் ஓர் அனுபவமாகிய அருட்பெருஞ்சோதி.

என்று அகவலில் வள்ளலார் கூறியுள்ளதை இங்கே நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த அனுபவத்திற்கு முயற்சி செய்யாதவர்கள் இறைவனைக் காணவே முடியாது.

அருட்பெருஞ்சோதி ஆரம்பம் அதாவது அடி.

பொன்னொளி நடு

உள்; ஒளி முடி

படி முடி கடந்தனை பார் இது பார் என அடி முடி காட்டிய
அருட்பெருஞ்சோதி

என்ற அகவல் வரிக்கு உண்மையான பொருள் இதுவாகத்தான்
இருக்கமுடியும்.

காட்சியும் காணாக் காட்சியும் அது தரும் ஆட்சியுமாகிய
அருட்பெருஞ்சோதி

என்ற அகவல் வரியும் இந்தக் காட்சியைக் குறித்தே எழுதப்பட்டுள்ளது.

காணாக் காட்சி என்பது புறத்திலே காணாது அகத்திலே காணும் காட்சியே
காணாக் காட்சியாகும். அந்தக் காட்சியைக் கண்டால் இறைவனின்
ஆட்சியே கிட்டுமாம். இறை ஆட்சிதான் அது தரும் ஆட்சியாகும்.

மக்களாகிய நாம் இந்தக் காட்சியைக் காணாது புறத்திலே ஊன நாடகக்
காட்சியால் காலத்தை ஒழித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்கிறார்
வள்ளலார்

வான நாடரும் நாடரு மன்றிலே வயங்கும்

ஞான நாடகக் காட்சியே நாம் பெறல் வேண்டும்

ஊன நாடகக் காட்சியால் காலத்தை ஒழிக்கும்

ஈன நாடகப் பெரியார்கள் வம்மினோ ஈண்டே.

வான நாடராகிய தேவர்களும் காண்பதற்கரிய ஞான நாடகக் காட்சியைக்
காணாது ஊன நாடகக் காட்சியைக் காண்போரை ஈன நாடகப்
பெரியர்களே காலத்தை வீணே கழித்து விடாதீர்கள் என்று
அறிவுறுத்துகிறார்.

கடவுள் ஒருவரே .அவரே அருட்பெருஞ்சோதி. அந்த அருட்பெருஞ்சோதி
ஓர் அனுபவமே ஆகும். அந்த அனுபவத்தை அடைய பெரு முயற்சி
செய்யவேண்டும்.

முதலில் காமம்,குரோதம்,லோபம்,மோகம்,மதம்,மாச்சர்யம் ஆகிய தீய
குணங்களிலிருந்து நாம் விடுபடவேண்டும்.பின்னர் ஓர் ஆச்சார்யனைக்
கொண்டு நம்முடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்துகொண்டு வள்ளலார்
கூறியுள்ளவாறு தவம் செய்யவேண்டும். அந்த நிலையில் மட்டுமே
அருட்பெருஞ்சோதி என்ற அனுபவத்தைப் பெற முடியும். இதற்கு ஆதாரம்
குணம் முதல் கருவிகள் கூடிய பகுதியில் அணைவுற வகுத்த
அருட்பெருஞ்சோதி

இந்த வரி அகவலில் வள்ளலாரால் கூறப்பட்டுள்ளது.

வள்ளலார் காட்டியுள்ள சாதனை தவிர வேறு யாருடைய சாதனையை
எவ்வளவு காலம் பயின்றாலும் அருட்பெருஞ்சோதி அனுபவம்
கிட்டாது.கிட்டாது.

தவம் செய்தால் மட்டுமே இறை அனுபவத்தை நம்முள்ளே காணமுடியும்
என்றால் உடனே நாம் தவம் செய்ய உட்கார்ந்து விடலாமா? தவம் என்பது
கடைசி முயற்சி.

அப்படியானால் முதலில் என்ன செய்யவேண்டும்? வள்ளலார் எழுதியுள்ள
ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்ற பகுதியை நன்கு படிக்கவேண்டும். பின்னர்
அதில் கூறியுள்ளவாறு நாம் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை முழுமையாகக்
கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் இல்லாவிட்டால்

இறைவனைக் காணமுடியாதா? முடியவே முடியாது. இது வள்ளலார் வாக்கு.

“ஜீவகாருண்யம் இல்லாமல் செய்கின்ற தவம், விரதம் , தியானம், பக்தி, முதலியவை எல்லாம் பிரயோஜனம் இல்லாத மாயா சாலச் செய்கைகளேயாகும் என்றார். வள்ளலார்.

எனவே நாம் முதலில் கொள்ளவேண்டியது தவம் அல்ல.

ஜீவகாருண்யமே.

இறைவனின் அருளைப் பெறுவதற்காக பக்தி செய்கிறோம். பக்தி என்ற பெயரால் ஆலயங்கள் செல்லுகிறோம், அபிஷேகங்கள் செய்கிறோம் ,அர்ச்சனை செய்கிறோம், அங்கப் பிரதட்சணம் செய்கிறோம், நூற்றுக் கணக்கில் தேங்காய்கள் உடைக்கிறோம் அலகு குத்திக் கொள்கிறோம் ,தங்கத் தேர் இழுக்கிறோம், கோழி ஆடு முதலிய சாதுவான உயிர்களைப் பலி கொடுக்கிறோம், விரதம் என்ற பெயரால் பல வேளைகளில் உணவையும் மறுக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவோ செய்கிறோம் . இவை எல்லாம் ஏன் செய்கிறோம். இறைவனின் அருளைப் பெறுவதற்குத்தானே? இவற்றால் அருள் வரும் என்றால் பணக்காரர்கள் அல்லவா சாதாரண நடுத்தர மனிதர்களைவிட அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்ய முடியும்.? அப்படியானால் சாதாரண நடுத்தர மக்கர்களின் கதி என்ன? ஜீவகாருண்யம் ஒன்றினால் மட்டுமே இறைவனின் அருளைப் பெற முடியுமே தவிர வேறு எதனாலும் அவனது அருளைப் பெற முடியாது என்று திட்டவட்டமாக வள்ளலார் அறிவிக்கின்றார்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்றால் என்ன ?

ஈ ளுறும்பு முதல் யானை வரை எல்லா உயிர்களும் இறைவனின்

படைப்பே .பகுத்தறிவு பெற்ற மனிதர்களாகிய நாம் எல்லா உயிர்களையும் தம் உயிர் போல எண்ணுகின்ற மனப் பக்குவத்தை நாம் முதலில் பெறவேண்டும். எந்த உயிருக்கும் நாம் எந்தவிதத் தீங்கும் செய்யக்கூடாது.இரக்கமில்லாமல் பிற உயிரைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணும் கொடிய செயலை மனிதர்களாகிய நாம் செய்யக்கூடாது. ஜாதி மத பேதம் எதுவும் இல்லாமல் மனிதர்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்ற வள்ளலார் மாமிசம் உண்ணும் மனிதர்களை மனித இனமே அல்ல பிற இனம். அதாவது மாமிசம் உண்ணும் கொடிய மிருக இனம் என்பதே அவரது வெளிப்படையான வாக்கு. மாமிசம் உண்பவர்கள் யாராய் இருந்தாலும் கொலை பாவத்திற்கு ஆளாகி இறைவனால் விதிக்கப்படும் தண்டனைக்கு ஆளாக வேண்டுமே தவிர இந்தப் பரிகாரம் செய்தும் இறைவனின் அருளைப் பெறவே முடியாது.

புலால் உண்பதை முதலில் ஒழிக்க வேண்டும்.

உயிர்களுக்குத் துன்பம் வரக்கூடிய காரணங்களை வள்ளலார் பட்டியல் போட்டுத் தருகிறார். அதாவது பசி,,பிணி,தாகம்,இச்சை,எளிமை ,பயம்,கொலை ஆகிய ஏழும்தான் உயிர்களுக்குத் துன்பம் தரக்கூடியவை. பிற உயிர்கள் எதனால் துன்பம் அடைந்தாலும் நாம் அந்த உயிர்கள் படும் துன்பத்தை நீக்க வேண்டும்.இதுவே ஜீவகாருண்யம். எல்லா உயிர்களிலும் இறைவன் இருப்பதால் ஓர் உயிருக்கு நாம் காட்டுகின்ற இரக்கம் அந்த உயிருக்குள்ளே இருக்கின்ற இறைவன் அறிந்து மகிழ்கிறான். ஜீவகாருண்யமே தெய்வ வழிபாடு என்று வள்ளலார் திடமாகச் சொல்லியுள்ளார்.

உயிருள் யாம் எம்முள் உயிர் இவை உணர்ந்தே உயிர் நலம் பரவுக என்று

இறைவனே கூறியிருக்கின்றான்.

அருள் என்பது இறைவனின் பெருங்கருணை. அதாவது இறைவனின் பெருந்தயவு.

நாம் செய்யும் ஜீவகாருண்யம் நம்முடைய சிறிய தயவு .சிறு நெருப்பைக்கொண்டே பெரு நெருப்பைப் பெறுவதுபோல ஜீவகாருண்யம் என்னும் சிறிய தயவைக் கொண்டு இறைவனின் பெருந்தயவாகிய அருளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.இதுவே முதல் படி.

அடுத்தது வள்ளலார் கூறியுள்ள நான்கு ஒழுக்கங்கள்..அவை

- இந்திரிய ஒழுக்கம்.
- கரண ஒழுக்கம்
- ஜீவ ஒழுக்கம்
- ஆன்ம ஒழுக்கம்

இந்திரிய ஒழுக்கம் என்பது:

- நாதம் முதலிய ஸ்தோத்திரங்களை உற்றுக்கேட்டல்.மற்றவை கேளாதிருத்தல்.
- அசுத்தங்களைத் தீண்டாதிருத்தல்.
- கொடூரமாகப் பாராதிருத்தல்
- ருசியின்மீது விருப்பம் இல்லாதிருத்தல்.
- சுகந்தம் விரும்பாதிருத்தல்.

- இனிய வார்த்தையாடுதல்
- பொய் சொல்லாதிருத்தல்
- ஜீவா ஹிம்சை நேரிடுங்காலத்தில் எவ்விதத் தந்திரத்தாலாவது தடை செய்தல்
- சாதுக்களிடம் பரிச்சயம் பண்ணுதல்
- உயிர்க்கு உபகரிக்கும் நிமித்தம் சஞ்சரித்தல்.
- உயிர்க்கு உபகார நிமித்தம் கையால் உபகரித்தல்.
- மல ஜல உபாதைகள் அளவு மீறாமலும், கிரமம் குறையாமலும் பார்த்துக்கொள்ளல்.

கரண ஒழுக்கம் என்பது

1 சிற்சபையின்கண் மனதைச் செலுத்துவது தவிர மற்றெந்தவகை ஆபாசத்திலும் செலுத்தாமல் இழுத்து மேற்குறித்த இடத்தில் நிறுத்துதல்.

2 பிறர் குற்றம் விசாரியாதிருத்தல்

3 தன்னை மதியாதிருத்தல்

4. செயற்கைக் குணங்களால் உண்டாகிய கெடுதிகளை நீக்கி

இயற்கையாகிய சத்துவ மயமாய் இருத்தல்.

5 பிறர்மேல் கோபியாதிருத்தல்

6 தனது சத்துருக்களாகிய தத்துவங்களைக் கோபித்தல்

- அக்கிரம அதிகிரமாப் புணர்ச்சி செய்யாதிருத்தல். முதலியனவாம்

ஜீவ ஒழுக்கம் என்பது

எல்லா மனிதரிடத்திலும் ஜாதி ,சமயம், குலம், கோத்திரம் ,சூத்திரம், சாத்திரம்,தேசம்,மார்க்கம்,உயர்வு,தாழ்வு,முதலிய பேதமற்றுத் தானாக நின்றல்.

ஆன்ம ஒழுக்கம் என்பது

எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களிடத்துமுள்ள

ஆன்மாக்களிடத்தும் இரங்கி,ஆன்மாவே சபையாகவும்,அதன் உள் ஒளியே பதியாகவும் கண்டு கலந்து பூரணமாக நின்றல் முதலியனவாம்.

இந்த ஒழுக்கங்களைப் பயிலும்போதே நம்முடைய தீய குணங்களாகிய காமம்,குரோதம்,லோபம்,மோகம்,மதம்,மாச்சர்யம் முதலிய தீய குணங்களையும் ஒழிக்க வேண்டும்.

ஜீவ காருண்யம் முதலில், அடுத்து ஒழுக்கம்,பிறகுதான் தவம். இந்த நிலையில் மட்டுமே இறை அனுபவமாகிய முச்சுடர்களையும் தரிசிக்க முடியும்.வெறும் தவத்தால் மட்டுமே இறைவனை உள்ளே கண்டுவிட முடியாது. உள் ஒளியாக ,ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதியாக உள்ள இறைவனைத் தவத்தால் மட்டும்தான் காணமுடியும்.

தவத்தால் வரும் நல்ல உஷ்ணம்தான் இந்தத் தூல உடம்பைச் ,சுத்த,பிரணவ ,ஞான தேகமாக மாற்றும்.

இனி மகா மந்திர விளக்கத்தைப் பார்ப்போம்

வள்ளலார் காட்டியுள்ள மகாமந்திரம்.

அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை
அருட்பெருஞ்சோதி

இதுதான் வள்ளலார் கொடுத்த மகாமந்திரம். இதன் விளக்கம் எதுவாக இருக்கலாம்.

சைவத்தில் திருநீறு தரப்படுகிறது. இதைச் சமயச் சின்னம் என்று சன்மார்க்கிகள் வெறுக்கின்றார்கள், ஒதுக்குகின்றார்கள். இதன் உண்மை என்ன?

பசுவின் சாணத்தை எரித்து அந்தத் தூள்தான். திருநீறாக்கப்படுகிறது இதன் தத்துவம் என்ன என்று பார்ப்போம். பசு என்பது ஜீவன், சாணம் என்பது பசுவின் மலம். அதாவது ஜீவனின் மலம். மலம் என்பது ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்பதே. பசுவின் மலத்தை எரித்தது என்பது ஜீவனின் மும்மலத்தை எரித்தது ஆகும். அந்தத் திருநீற்றை நெற்றியில் அணியும்போது நம்முடைய (கட்டை விரலால்) சுண்டு விரலை நீக்கி மற்ற மூன்று விரல்களில் திருநீற்றை வைத்து நமது கட்டை விரலால் திருநீற்றைத் தேய்த்து நெற்றியில் இடுகிறோம். மூன்று விரல்களில் வைத்துத் தேய்ப்பது நாம் மும்மலத்தை நசுக்கவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியதே ஆகும்.

மும்மலம் நம்மிடம் உள்ளவரை திருநீறு அணியலாம், மும்மலத்தை அறுத்தவர்கள் திருநீறு அணியவேண்டாம்.

அதுபோல் வள்ளலாரின் மகா மந்திரத்தின் விளக்கம் என்ன?

அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை
அருட்பெருஞ்சோதி

இதுதான் வள்ளலார் அருளிய மகா மந்திரம். இந்த மகா மந்திரத்தின் விளக்கம் சில பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு பார்த்தால் சிறப்பாக

இருக்கும். வள்ளலார் எந்தக் கருத்தில் இந்த மகா மந்திரத்தை
வெளிப்படுத்தினாரோ அது அவருக்குத்தான் தெரியும். இந்த விளக்கம்
என்னுடைய சிற்றறிவிற்கு எட்டியதே. இதனை ஏற்றுக்கொள்வதும்
மறுப்பதும் உங்கள் விருப்பம்;

திருக்கதவம் திறவாயோ திரைகள் எல்லாம் தவிர்த்தே

திரு அருளாம் பெருஞ்சோதித் திருவுருக் காட்டாயோ

உருக்கி அமுது ஊற்றெடுத்து என் உடம்போடு உயிரோடு உளமும்

ஒளி மயமே யாக்குற மெய் உணர்ச்சி அருளாயோ

கருக்கருதாத் தனி வடிவோய் நினை என்னுட் கலந்தே

கங்குல் பகல் இன்றி என்றும் களித்திடச் செய்யாயோ

செருக் கருதாதவர்க் கருளும் சித்தி புரத்தரசே

சித்த சிகாமணியே என் திருநாட நாயகனே.

மணிக்கதவம் திறவாயோ மறைப்பை எலாம் தவிர்த்தே

மாற்றறியாப் பொன்னே நின் வடிவது காட்டாயோ

கணிக்கறியாப் பெரு நிலையில் என்னொடு நீ கலந்தே

கரை கடந்த பெரும் போகம் கண்டிடச் செய்யாயோ

தணிக் கறியாக் காதல் மிகப் பெருகுகின்றதரசே

தாங்க முடியாது இனி என் தனித் தலைமைப் பதியே

திணிக் கலை ஆதியவெல்லாம் பணிக்கவல்ல சிவமே

சித்த சிகாமணியே என் திருநாட நாயகனே

உரை கடந்த திரு அருட்பேர் ஒளி வடிவைக் கலந்தே

உவட்டாத பெரும் போகம் ஓங்கி உறும் பொருட்டே

இரை கடந்து என் உள்ளகத்தே எழுந்து பொங்கித் ததும்பி

என் காதல் பெரு வெள்ளம் என்னை முற்றும் விழுங்கிக்

கரை கடந்து போனது இனித் தாங்க முடியாது

கண்டுகொள்வாய் நீயே என் கருத்தின் வண்ணம் அரசே

திரை கடந்த குருமணியே சிவ ஞான மணியே

சித்த சிகாமணியே என் திருநட நாயகனே

இந்த மூன்று பாடல்களின் முதல் வரியை நன்கு பார்க்கவேண்டும். முதல் பாடலில்

அருளாம் பெருஞ்சோதி திருஉரு காட்டாயோ என்றார். பெருஞ்சோதி ஒரு காட்சிப் பொருளே.

அதேபோல் இரண்டாவது பாடலிலும் மாற்றறியாப் பொன்னே

நின் வடிவது காட்டாயோ. என்றார். பொன் வடிவது என்பது பொன் ஒளியே. இந்தப் பொன் ஒளியும் காட்சிப் பொருளே.

மூன்றாவது பாடலில் ஒளி வடிவைக் கலந்தே என்றார். ஆக முதல் இரண்டு ஒளிகளும் காட்சிப் பொருளே. மூன்றாவது ஒளிதான் கலக்கப் படுவது.

அடுத்து

ஆணிப் பொன்னம்பலத்தே கண்ட காட்சிகள் அற்புதக் காட்சியடி என்ற
கீர்த்தனைப் பாடலில்

அம்மையைக் கண்டேன் அமுதமும் உண்டேனடி தாங்கும் அவள்
அருளாலே

நடராஜர் சந்நிதி கண்டேனடி

என்று பாடியுள்ளார். தவம் செய்து அமுதம் உண்டால்

மரணம் இல்லை. அதைத்தான் தாங்கும் அவள் அருள் என்றார்; அமுதம்
உண்ட பிறகுதான் நடராஜர் அதாவது உள் ஒளி அனுபவம் ஏற்படும்
என்பது புலனாகிறது.

மகா மந்திரத்தில் காட்சிப் பொருளாகிய இரண்டு ஒளிகளையும் முதலில்
அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி என்று வைத்தார். உடம்பை
அழியாமல் தாங்கும் அமுதம்தானே தனிப் பெருங்கருணை .அமுதம்
உண்ட பிறகுதானே நடராஜர் சந்நிதி. எனவே மூன்றாவதாகத் தனிப்
பெருங்கருணையை வைத்தார். இறுதியில் மூன்றாவதாகிய கலக்கும் உள்
ஒளியை இறுதியில் வைத்தார். இதுவே மகா மந்திரம்.

அருட்பெருஞ்சோதிபெருஞ்சோதியை முதலில் காண்பது.

அருட்பெருஞ்சோதிஇரண்டாவதாகக் காணும் பொன் ஒளி

தனிப்பெருங்கருணைஉடம்பை அழியாமல் தாங்கும் அமுதம்

உண்பது.

அருட்பெருஞ்சோதி உடம்புடன் கலக்கும் உள் ஒளி(நடராஜர்)

இந்த மகா மாந்திரத்தை உச்சரிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் இந்த அனுபவம் நமது மனதில் தோன்றி நாம் எப்போது இந்த அனுபவங்களை அடைவோம் என்ற ஏக்கம் எழவேண்டும்.அப்போதுதான் நாம் அதற்குரிய முயற்சி எடுப்போம்.’

1872 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18ம் நாள் வியாழனன்று

அருட்பெருஞ்சோதி அகவலை எழுதியுள்ளார்.அக்காலம் வள்ளலார் ஞான தேகத்துடன் விளங்கிய காலம் . அருட்பெருஞ்சோதி அகவலில் சமயம் சார்ந்த எந்தக் கருத்தும் இல்லை. அவர் அடைந்த அனுபவத்தின் எல்லையை அதில் நாம் நன்றாகக் காணலாம். தவ அனுபவத்தை அதன் வரிசையை அகவலில் காணலாம்.

சாஸ்த்திர ஞானம் முதலில் : அவையாவன

1.பரம் அபரம் பகர் நிலை இவை என அறிவது..... ...வரி 1040

2 மதி நிலை,ரவியின் வளர் நிலை,அனலின் திதி நிலை அறிவது..... 1042

3. கண நிலை அவற்றின் கரு நிலை அறிவது. . 1044

4.பதி நிலை , பசு நிலை ,பாச நிலை எலாம் \அறிவது1046

5.பிரம ரகசியம் என்பது எது என அறிவது1048

6 பரம ரகசியம் என்பது எது என அறிவது1050

7.சிவ ரகசியம் என்பது எது என அறிவது1052

அனுபவ ஞானம்

1. அறிபவை அறிதல் (குருவிடம் உபதேசம் பெறுதல்).....1054
2. கேட்பவை எல்லாம் கேட்பது (நாத அனுபவம் அடைதல்).....1056
3. காண்பவை எலாம் காண்பது (உள்ளே ஒளியைக் காணுதல்)1058
4. உண்பவை எலாம் உண்ணுவித்தல்(அமுதம் உண்பது).....1060
5. சாகாக் கல்வியின் தரம்1062

தவத்தில் நாம் பெறவேண்டிய அனுபவத்தை வள்ளலார் எவ்வளவு
அழகாக விளக்கி உள்ளார். தவம் வேண்டாம் என்று பேசுவது முறையா?
நம்முடைய தூல உடம்பு முத்தேக சித்தி பெறவேண்டாமா?

முத்தி என்பது ஏது? சித்தி என்பது ஏது?

முத்தி என்பது நிலை முன் உறு சாதனம் என்றும் சித்தி என்பது நிலை
சேர்ந்த அனுபவம் என்றும் வள்ளலார் கூறியுள்ளார்.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வுதான் முத்தி இறைவன் நம்முடன் வந்து
கலப்பதே சித்தி.

இதற்கு என்ன ஆதாரம்? அகவல்தான். ஆதாரம். வரிகள் 1561 முதல் 1576
வரை

நாம் ஆய்வு செய்யலாம்.

என்னையும் பொருள் என் எண்ணி என்னுளத்தே

அன்னையும் அப்பனும் ஆகி வீற்றிருந்து

உலகியல் சிறிதும் உளம் பிடியாவகை

அலகில் பேரருளால் அறிவது விளக்கிச்

சிறு நெறி செல்லாத் திறன் அளித்து அழியாது

உறு நெறி உணர்ச்சி தந்து ஒளியுறப் புரிந்து

சாகக் கல்வியின் தரமெலாம் உணர்த்திச்

சாகா வரத்தையும் தந்து மேன்மேலும்

அன்பையும் விளைவித்து அருட்பேர் ஒளியால்

இன்பையும் நிறைவித்து என்னையும் நின்னையும்

ஓர் உருவாக்கி யான் உன்னியபடி எலாம்

சீர் உறச்செய்து உயிர்த் திறம் பெற அழியா

அருளமுது அளித்தனை அருள் நிலை ஏற்றினை

அருள் அறிவு அளித்தனை அருட்பெருஞ்சோதி

வெல்க நின் பேரருள் வெல்க நின் பெருஞ்சீர்

அல்கலின்றோங்கிய அருட்பெருஞ்சோதி.வரி 1576

இந்த வரிகளில் வள்ளலார் தெளிவாகக் கூறுகிறார்..சாகா வரத்தைத் தந்த பிறகு தான் இறைவன் வள்ளலாரோடு கலக்கிறான். அதைத்தான் என்னையும் நின்னையும் ஒருருவாக்கி என்றார். சாகக் கல்வி முன்னாலே வருவதால் அது முத்தியாகிறது.

இறைவனுடன் கலப்பது முடிவாக வருவதால் அது சித்தியாகிறது.

கடைசியாக நாம் கொள்ளவேண்டியது பக்தி.நாம் யாரை

வணங்குவது? ஏன் பக்தி செய்யவேண்டும்? முக்தி வேண்டுமேல் பக்தி

வேண்டுமால் என்கிறார் வள்ளலார் திரு ஒற்றியூர் பதிகத்திலே. பக்தி

என்பது என்ன? நமக்கு வேண்டியதைச் செய்ய இறைவன் இருக்கின்றான்.
அவன் துணை இருக்க நாம் ஏன் எதற்கும் அஞ்சவேண்டும் என்ற
உறுதிதான் பக்தி. நாம் நஷ்டமடையோம் என்று உள்ளழுந்திய
பிரதிக்கையே சங்கல்பம் என்றார். வள்ளலார். நாம் படுகின்ற துன்பத்தை
நீக்கவும், நமக்குத் துணையாகவும் எந்தத் தெய்வம் இருக்கிறது? இங்கே
நாம் நமது வள்ளலாரைப் பற்றி சரியாக அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இறைவன் வள்ளலாரோடு கலந்து வள்ளலார் வேறு இறைவன் வேறு என்ற

நிலை இல்லாமல் வள்ளலாரே இறைவனாக இருக்கின்றார். அவர்
ஒருவர்தான் தன் தேகத்தை மண்ணுக்கோ நெருப்புக்கோ இரையாக் காமல்
இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். அதுமட்டுமல்ல. இந்த
உலகத்திலே உள்ள உயிர்களுக்கு வருகின்ற இடையூறுகள்
அனைத்தினையும் விலக்குகின்ற பணியை இறைவன் வள்ளலாருக்கு
அளித்திருக்கின்றான்.

உலகினில் உயிர்களுக்கு உறும் இடையூறு எலாம் விலக நீ அடைந்து
விலக்குக மகிழ்க சுத்த சன்மார்க்க நிலை பெறுக உத்தமனாகுக ஓங்குக
என்றனை

என்ற அகவல் வரிகளில் இறைவன் வள்ளலாருக்கு இட்ட கட்டளை
வெளியாகிறது

.இறைவனின் இந்தக் கட்டளையின்படி நமக்கு வரும் இடையூறுகள்
அனைத்தையும் வள்ளலார் நீக்குவார் .

எல்லார்க்கும் கடையாய் இருந்தேனுக்கு அருள் புரிந்து

எல்லார்க்கும் துணையாய் இருக்க வைத்தாய் எம்பெருமான்

எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடம் இடுகின்றோய் இவ்வண்ணம்

எல்லார்க்கும் செய்யாமை யாது குறித்து இசை எனக்கே. (திரு அருட்பா)

இந்தப் பாடல் மூலம் இறைவன் நமக்கெல்லாம் வள்ளலாரைத்
துணையாக இருக்க வைத்துள்ளான் என்பது தெரிகிறது. இரக்கமே
வடிவான வள்ளலார், இறைவனோடு கலந்து இறைவனின் ஆற்றல்
அனைத்தினையும் பெற்றுள்ள வள்ளலார் நமக்குத் துணை என்றால் நாம்
எதற்கு அஞ்சவேண்டும். நமக்குத் துணையாய் இருக்கும் வள்ளலாரை
, நம்முடைய இடையூறுகள் அனைத்தினையும் விலக்கக்கூடிய ஆணை
பெற்றுள்ள வள்ளலாரை வணங்காமல் வேறு யாரை வணங்குவது?
என்னை வணங்கவேண்டாம் என்று வள்ளலாரே தெளிவாகக் கூறி இருக்க
அவரை வணங்க வேண்டாம் என்று சிலர் பேசுகின்றார்கள். தன்னடக்கம்
கொண்ட வள்ளலார் தன்னை வணங்கவேண்டாம் என்று சொன்னது
அவரது பெருந்தன்மை.. நாம் ஏமாந்து விடக்கூடாது .திருமண
வைபவத்தில் உபசாரத்தால் பெற்ற தந்தைக்கும், தாய்க்கும் பாத பூஜை
செய்ய வில்லையா?தன்னை வணங்கவேண்டாம் என்ற ஒரு வரிதான்
வள்ளலார் சொல்லியுள்ளாரா?வள்ளலாரை வணங்கவேண்டாம் என்று
சொல்வோர் அவர் சொன்ன மற்ற எல்லாவற்றையும் பின்பற்றி
விட்டார்களா? இது அவர்களைக் குறை சொல்வதற்காக அல்ல.வள்ளலார்
பலப்பல பாடல்களில் மக்களால் தான் வணங்கத்தக்கவன்தான் என்று
பாடியுள்ள பாக்களைப் படிக்கவில்லையா
இகத்தும் பரத்தும் பெறும் பலன்கள் எல்லாம் பெறுவித்து இம்மையிலே
முகத்தும் உளத்தும் களி துளும்ப மூவா இன்ப நிலை அமர்த்திச்

சகத்துள்ளவர்கள் மிகத் துதிப்பத் தக்கோன் என எனை வைத்து என்
அகத்தும் புறத்தும் விளங்குகின்றோய் அடியேன் உந்தன் அடைக்கலமே.
(அருட்பா)

வள்ளலாரை இறைவன் தெய்வமாகவே வளர்க்கின்றானாம்.

ஐவர் செய்யும் தொழில் எனக்கே அளித்தாய் நின் அருளமுது என்

கைவரச் செய்து உண்ணுவித்தாய் கங்கணம் என்கரத்தணிந்தாய்

சைவர் எனும் நின் அடியார் சபை நடுவே வைத்தருளி

தெய்வம் என்று வளர்க்கின்றாய் சிற்சபையில் நடிக்கின்றாய். (அருட்பா)

சன்மார்கத்தை விட்டு உலகில் நடப்பதையும் சற்று பார்ப்போம். உலகம்

முழுவதிலும் பரவி இருக்கும் புத்த மதத்தில் புத்தரைத் தெய்வமாக

வணங்கவில்லையா. புத்தரை வணங்குவதால் புத்த மதத்திலுள்ளோரானிகளே

இல்லை என்று சொல்லிவிடலாமா? கிருத்துவ மதமும் உலக முழுவதும்

பரவி உள்ளது. அதிலும் இயேசுவையும் மேரி மாதாவையும்

வணங்குவதைக் காண வில்லையா? சைவ சமயத்தில் நாயன்மார்களையும்

வைணவத்தில் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரையும் மக்கள் வணங்கவில்லையா

. வள்ளலாரை வணங்கவேண்டும் என்றால் மட்டும் ஏன் இவ்வளவு

எதிர்ப்பு அதுவும் சன்மார்கத்தவரே. இறைவன் வள்ளலாருடன் கலந்தான்

என்பதையும் நான் வேறு இறைவன் வேறு அல்ல இருவரும் ஒன்றா எனம்

என்ற வள்ளலார் வாக்கு பொய்யானதல்ல என்பதை உணர்ந்தோருக்கு

வள்ளலார் தவிர வேறு யாரும் வணங்குவதற்கு இல்லை.

வள்ளலாரை வணங்குவோம் அவர் அருள் பெறுவோம் அவர் காட்டிய

வழி நடப்போம்

அவர் பெற்ற பேற்றை அடைவோம். !இது புற வழிபாடு

வள்ளலார் அக வழிபாட்டையும் சொல்லி இருக்கின்றார். “அகமாகிய ஆன்மப் பிரகாசமே ஞான சபை. அந்தப் பிரகாசத் துக்குள்ளிருக்கும் பிரகாசம் கடவுள். அந்த உள் ஒளியின் அசைவே நடம் இதுதான் ஞானாகாச நடனம் என்றும் அசைவுற்றதே நடராஜர் என்றும் ஆனந்த நடனம் என்றும் சொல்லுகின்றது. ஆதலால் நாம் தினம் ஆறு காலத்திலும் மேற்குறித்த பிரகாசமே சபையாகவும் அதன் உள் ஒளியே பதியாகாவும் வணங்கவேண்டும்

. எக்காலத்திலும் புருவ மத்தியின் கண்ணே நம்முடைய கரணத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

மேற்குறித்த காலங்கள் சூரிய உதயம், உச்சிப்போது, சாயரட்சை, மாலை, யாமம், வைகறை, ஆகிய காலங்களில் எல்லாம் வல்ல தலைவனை வணங்கவேண்டும். (உரை நடை தெய்வ நிலையங்கள் பதிப்பு பக்கம் 345,346) இந்த அக வழிபாட்டை யும் நாம் தினமும் செய்யவேண்டும்.